

Lenn Hiler
A. 9-10

Grundbrücken 2 Sept. 88.

Mina älskade!

Tack för breffen i går, mycket of-
terfärgade! De kommo hit både
på samma dag, och eftersom hade
den med sig när han kom hem
kl. 2 10 i går kväll. Der var också
bref från Venny, hvilket var my-
cket roligt. Jag var så lycklig och
tackade öfver att min pappa
kom väl hem, icke smittade i
några ångbåtskrascher eller dylikt.
I idén Kobelhyrman deltaga jag
af allt hjerta. Tja så kärt!
Jag har alltid öfverförlit att något
skulle hända Lenna, efter som är
vår bästa ho. Mitt råd och önskan
är att alla tankbara medel använ-
das, om de också kostar, ty hon är det
värd; en så snäll ho får ej lätt igen.

Starkens Toste som strax fick så
mycket lämnande och brått!

Guad skulle nu också stta och
Lina dit (!) Nu får du litet se
huru godt det är att slitas mellan
det egna kära "sandsarbetet" och
publiserbestyrken. Du brukas alltså
tycka att jag nog borde kunna måla
der herrerna. Men jag tycker det är
synd om dig, syster Lilla. När
detta skilfes, är vi visst redan
på tumrand i all stillhet.
Det är en betydlig stilla söndag.
I morgon såg jag det blankt som en
spegel. Jag kom ner för våran
dunare och gick strax till stranden.
Der voro Storles gossar just i färd
med att ro ut, och så gick jag med i
båten och rodde ~~ut~~ en bit, det var
skönt att sträcka på armarna.
Sedan gick St. L. och jag en stund i
Köpen, der det är gubbigt om morg-

marra. I är fortfarande underligt
rask och liflig. Vi hade Tobby med,
förstås, bakad i en sådär sm, han
anstränger sig af alla krafter att
bli gädd på dessa promenader. Vi
mötte Dr. Storch som utbrast: "Så
der för mig Tobby sin familj i ut
at spadsere!" Det ^{ser} jag verkligen så
ut, när Tobby dras och balar af alla
krafter i spetsen för laget.

Dagarna flyga af så obegripligt has-
tigt. Håll är godt och trefligt på
allt sätt. Hinnadags var jag första
gången i utställningen i hela dagen.
Till 2.6 på fö. och jag foro hit ut
till middag. Allt omordentligt
vackert och intressant, men ty-
den franska fröjdar mig dock mest.
Pisdog kom Sofie med, isäkte in
hela vägen, och så var hon med mig
i utställn. ända till kl. 5. Då for
hon och pek. Murens raket hem, isä

andra åt middag i Skydelanen
tillsammans med en massa lärare
uträttade ärenden i staden och
foro hem 2 8. Vagnen herrtar
alltid vid stationen så man har
det bekvämt och skönt på allt sätt.
Pundag var jag åter i utställn. på
f.m. träffade Thine, Maria
Lott, Wischeff, hela tullen. Jag
viste af Thines arbete och den
hade stämt möte med henne.
Gavies bjöd Thine till middag
på torsdag. Pundag middag in-
togs på Klampenborg tillsammans
med 5-30 lärare och lärarfruar.
Arvott hade Enri Holmberg till
bord, jag en äldre skicklig "oroula"
kare, Dr Mayer, Bremers lärare.
När vi gingo in till matsalen kom
Bremers efter vilken sade till Dr
Mayer: "Pass endeligt godt på den
alle froken, hon er skam rar!"

(2.9.1888)

Efter denna rekommendation var
den gamle herren i tvungen att
föra sitt bästa, och bryt var också
ytterst snäll och älskvärdig. Der
var ett så gräsligt ljud af de 530
och musiken delfill, att man kunde
bli tokig. Och tänk sådant gör
icke förbise minsta plåga! Ennå
var högst perplex öfver denna lif-
lighet, hvars make hon aldrig uppr-
tefat. Och det var kostligt att se
hän alla de ifruga glada skrikande
skattande danskar på den
Holmbergs trygga, muffsiga fysio-
manus, der han åt i all tysthet för
sig. Gamla skulle så guds vilja Holm-
bergs också bit dagen derpå, men jag
afstyrkte, att få mine var för min
glädje nog. Jag var klädd i min
enkla borstad ylleklädnad, vid denna
festmiddag, der många voro i vitt
sidan, men hvad skulle jag göra!?

alla dessa heder
var omöjligt att
få i sin egen
färdiga

Thorsdag f.m. Götts jag pent hemma
för att ha kraft till middagen.

Vi hade kantärliga dansar i lokalet
efter middagen
galopp till kl. 11. Harnsberg

Här kommo också 20 gäster bl. a.
Jägersens, Victor Järvels, Eibes.

Det gick lifligt till som vanligt.
Värden

~~skötte~~ förde Almie till bordet
hans bästa ungdomsvän, Dr. Norrman

här tyer (mig. Jag tror att Almie
redde sig brigt med språket

och tycktes ha roligt. Alla tyckte
att hon var så söt. Middagen var

fri och var som alltid. Sedan spelade
vi boccia vid stranden och sågo

pyroteknik. Jägersens sjöng då
i Harnsbergs. De båda Gappa

och Toini omhög. I fredags var
jag åter i båda utställningarna

till kl. 4. För så att alla ber.
Vi skulle till Petersens på måndag

trots kom dit först kl. 8, där

Jag har tillfäst en del av mitt förmiddags
föreläsningarna utställningarna. Dessa bör vara rätt och oaktade

är alltså så fastigt upptagen.

Den var mycket trefligt, Thure P.
var mycket och givelt som förr, men
hon har befriat brett i proportion till
sin längd så nu är hon väldigt

laddad vore en liten ut i båt. Jag
har tittat in till dem ett par gånger
i början så nära. 7 går förbi

gick Fredriksborgs färden af stäppen
Tänkt huru Loppie orkar! Alla dagar
i stort sällskap och i går 6 timmar

i vagn! Det var en öfverlyd färd
genom Gästland djupa mysliska
skogslagar slätter i skiftande

färg och hirta bondgårdar med
laga halmtak alltså oftast en
gammlig präktig berggård. Jag var

glad och lätt i sinnet sög del
dager. En gång vattnade i bäckarna
och åt spelva en massa smorre-
bröd i vagnen. H. H. Hornum i

till Fredr. borg, stego af vid slottet.

Jag var på väg till Fredriksborg och stannade i vagnen i en timme.

Helena alla barnen i Rod och i Huset och i Huset
inget, inte endast om barnen.

Louise och "Gracht", som is Halla
senne för Horthetens skull, besögo
slottet, jag var bara inne i Bygghan
gick sedan ensam till Kieles.

Laura tog emot mig, liden och
pudselig med kort hår och puder
i ansigtet. Men hon var snäll och
vänlig hela tiden, hurske liden
snick öfverseende. Barnen höllo
mig sällskap, medan mamma var
i köket, snälla trefliga barn, men
små och bleka. De hade också en
gaf, dålig luft i rummen. Strax
trappan. Kunde jag den och
tänkte inom mig: det är besynner-
ligt att deras minsta barn är
2 år gammalt! Snart yppade dock
en af pysarne att de hade "en
ille", som icke var döjt ännu.
En 6 månaders pys, som de icke
haft tid och tillfälle att döja.
De ha haft mycket sjukdom i huset

(2.9.1888)

beta våren. Hilde kom hem
strax efter kl. 2 och var oändligt
glad och hjertvarm. Jag hade
skrifvit förut och frågat om de
voro hemma om torsdag. Middagen
gick trefligt under. Innan jag
samlas till, sedan kommo de med
till slottsparken, der Sophie och
Gracet äto, och vi voro tillsammans
en stund. Det var herrligt soalt
och friskt. Hela parken är styf
och friskt som Versailles men jag
tycker om denna stil i slottsparken.
Toini fru H. sade att du tillsi-
dare icke behöfver ha något besvär
med hennes inamuskret, bara
förvara det tills hon skrifver.

I fall du icke af eget intresse (!) vil
genomläsa det, mente hon. Hon har
ställt sina dramatiska alster under
"brens protektion" och tycks nu de
alla sålste förhoppningar på

framgång. Lilla Laura. 'Huru är en
kulröst liden gnåttig vaselse.

M. 2 f. föro is åter hem och kommo
 några minuter efter Strömd till
 Strandbrückens port. Det var en kall
 afton, men is hade tillräckligt på is.
 Alla säga att jag berömt och berömt
 väder med is ha icke haft något
 regn på denna vecka. Nu är det be-
 stämdt att jag bli här till den 7,
 emedan de omöjligt icke släppa mig
 i morgon och det sedan icke går någon
 båt förrän lördag kväll från Stockholm.
 I morgon är jag buren till Bremers
 på fredag och sedan skola vi om
 torsdag och onsdag i theatern. Vi
 få se et Dukkeligen om torsdag,
 är det inte roligt. Med det
 vilkor att ingen fås om födelseda-
 gen det allra minsta, bli jag nu
 öfver den då intet motsänd tycker.
 Lofte är alla entägnast. Jag

troar hon verkligen tycker om att
ha mig här, ättminstone tyder
intet på motsatsen. De ha em
sittat på att jag & han måla här
billa bra och bättre än på Åland
och gå nu på med, att jag skall
stanna öfver Petersens hufvudbröt
lof 27 Oktober (!) jag skall få
de bästa lärore och fullständiga
skicket. Nej, många takt säger jag
så dum är jag inte! Med Hugo
nästa lördag får jag öfver till
Mariabarn och dit bedes vi
vara så goda och skrifa kärast
att jag har bref emot mig, bitte!
Poste restante. I går ställde jag
upp matsalstafven som jag skaf
fat gentil carton och ram till i
Svenska rum, der han lättnade
der först när han gick för att
sägga sig. Han blef mycket glad,
den häre gode vännen, och kom

Uppse - barnet och gallet - alla afjäder och ören -
hvar af de båda i ett par val och grannar inte är 612

och bultade i ett tack på min dörr.
Tafflan ser ganska söt och lys ut
nu som för sig och jag var be-
tänkt att den skall stanna
här på strandbrunnen.

Nu får jag sluta. Vi skola åter
ha middagspämnande: Petersens
broder Camels med barn och vägn
till. Det gläder mig alls inte
till, men de tycka sig böra. För
middagen var alls inte för min
skull utan för resande folkas.
Gracket är så snäll och treftig i
hvarna förträffligt öfversens. För
resten dansar hela huset efter Sophie,
hvar hon är allt duktigt bort-
skänd och mannen orubblig
snäll och kärleksfull mot henne.
J. jag skall nog höja din öronslang.
Alla bleda er hjertligen. Sophie
bötas skriva att jag stannas här
men det nyttar mig till intet. Det